

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 06.07.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 06.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **6626** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.203 и следващите от АПК вр. чл. 1 отЗОДОВ.

Делото е образувано по искова молба на Т. Й. Р. с ЛНЧ [ЕГН] с постоянно местожителство и адрес в [населено място] чрез процесуалния си представител адв. С., срещу Българска Н. Банка, с правно основание чл.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, като се иска съдът да осъди БНБ да заплати на ищеца обезщетение в размер на законната лихва за неизплащане на сумата от 196 000 лв. по депозита на ищеца в Корпоративна търговска банка АД в несъстоятелност, за периода от 30.06.2014г. до 04.12.2014г., като се претендира неправомерно бездействие на БНБ да изпълни задължението си по чл.1, параграф 3, буква і) от директива 94/19 относно срока, в който следва да установи "неналичен депозит" в Корпоративна търговска банка АД в несъстоятелност.

По указания на съда, за гражданството на ищеца Т. Й. Р., който се легитимира с ЛНЧ [ЕГН], тъй като се претендира приложение на правото на ЕС, допълнително са представени доказателства-копие от бйългарски документ за постоянно пребиваване в България, , от които е видно, че същият е гражданин на Федерална Република Германия.

Ищецът също по указания на съда допълнително е представил доказателства за активната си легитимация - качеството на вложител в К., конкретно договор за сключен депозит "4x4" № 17612 с клауза за капитализиране на лихвата по депозитната сметка, от дата10.02.2012г. По отношение на указанието на съда да бъдат представени доказателства за вземането на ищеца към датата на поставянето на К. под осбевн надзор - 20.06.2014г., от съда е издадено съдебно удостоверение, същото е получено, но не са представени доказателства. Съдът след неизчерпателно проучване

на списъците на синдиките на К. за приетите вземания и частично разпределените суми, тъй като са значителен брой установи, че в списъка от 25.04.2016г. за приетите вземания ищецът е вписан със вземане в размер на 599 043,15лв., а в списък от февруари 2017г. за частично разпределени суми - конкретно за разпределена сума в размер на 66 210,76лв. От тези данни съдът приема, че от факта на вписване на ищеца в списъка на приети вземания от К., то действително е имал вземания, които са надхвърляли размера на гарантираните депозити - 196 х. лв., а лихвата се претендира до датата на обявяването на К. в несъстоятелност.

Ищецът поддържа, че причинената вреда се дължи на незаконосъобразно бездействие на БНБ да вземе решение в изпълнение на задълженията, произтичащи от директното прилагане на правото на ЕС в областта на изплащането на гарантирани депозити в очертанния срок от чл. 1 § 3 т. i от Директива 94/19/ЕО, изменена с Директива 2009/14/ЕО.

От фактическа страна в исковата молба са посочени дати на разпоредени мерки на УС на БНБ, свързани с К., като са посочени само датите им позовава се и на пресъобщения на БНБ и конкретно за следното:

- масирана медийна кампания срещу К., неоказана ликвидна подкрепа, изтеглени суми от ФГВБ, искане за разрешаване на държавна помощ пред ЕК за подкрепа ликвидността на българските банки, на срокове за извършване на действия от назначените вестори на К., на доклад на последните до ЕУС на БНБ, на задължителни указания на БНБ към квесторите на К., на кореспонденция между БНБ и Генерална Дирекция "вътрешен пазар и услуги" - във връзка с предупредително писмо на генералния директор от 01. август 2014г. до Държавата, на обявеното от ЕК, на 25.09.2014г., че открива процедура срещу Република България за нарушение на чл.1, пар.3 и чл.10, пар.1 от директива 94/19, официално изявление на БСНБ от 02.10.2014г., че К. страда от недостиг на ликвидни средства., на Препоръка от 17 октомври 2014. на Европейския банков орган, на дадени разпореждания от УС на БНБ до квесторите от 22.10.2014г.

-на взети решения на ЕС на БНБ, приложени към исковата молба и конкретно - Решение № 73/20.06.2014г.и №74/22.06.2014г. - Приложение 5 към исковата молба,,

-на пресъобщение от 06.11.2014г. в което сеа обсъдени всички решения на БНБ от посочените две до Решение № 138/06.11.2014г. за отнемане на лиценза на К., чийто мотиви са обективирани в пресъобщение от същата ата, съставляващо приложение 18 към исковата молба.

Всички решения са издадени от Управителен съвет на БСНБ.

В исковата молба е мотивирано и наличието на първата предпоставка за ангажиране на отговорността на държавата за вреди по чл.1 ЗОДОВ, като се твърдят "неправомерни бездействия на БНБ". Счита, че "неизвършвайки дължимите по силата на чл.1, параграф 3, буква i) от Директива 94/19/ЕО действия по извършване на констатация на наличие на "неналични депозити, БНБ е бездействала при упражняване на това свое задължение. ". Касае се за Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994г. относно схемите за гарантиране на депозити, изменена с директива 2009/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11.03.2009г. Допълнителен аргумент в тази насока били констатациите на Д. Фул -

генерален директор, - приложение 10 и на самата ЕК - приложение 13 към исковата молба, следвало да се отчетат и препоръките на ЕБО, в които също е посочено, че БНБ е нарушила правото на ЕС, като не е извършила необходимото за установяване на неналичността на депозитите на вложителите в К..

Вредите се претендират за периода от 30.06.2014г. до 04.12.2014г. - оит момента, в който БНБ е следвало да извърши констатацията за неналичен депозит, до датата , на която е започнало ефективно изплащане на гарантирания размер на вложенията на ищеца.

Освен горното се претендира и наличие на причинно следствена връзка между вредите и незаконосъобразното бездействие, тъй като БНБ не е изпълнила задължението си за гарантиране на депозитите.

Правна преценка на съда по допустимостта на исковата молба:

Настоящият състав на съда констатира, че процесната искова претенция е предявена на основания, идентични с иска по по адм.д.2760/2016г. на АССГ, идентично е предявен и иск за законната лихва върху размера на гарантираните депозити, по което дело е отправено преюдициално запитване до съда на ЕС. Посоченото е известно и на адв. С., който е адвокат на ищеца по последното дело.

По преюдициалното запитване до Съда на ЕС е образувано преюдициално дело 501/12018г. пред Съда на ЕС, понастоящем висящо, но по което е определен генерален адвокат, дата на заключението му и състав на съда.

Основанията, които са изведени от правото на ЕС, предявени са по преюдициалното дело, отправено по адм.д.2760/2016г., не са били предмет на въпросите по преюдициалното дело Кантарев - Решение на Съда (пети състав) от 4 октомври 2018 г. по Дело С-571/16, ECLI:EU:C:2018:807.

Настоящият състав на съда намира, че решението по преюдициалното запитване по делото Кантарев не е достатъчно за преценката на всички въпроси от процесуално естество, които повдига казусът по делото. Същото становище е застъпено и в съдебната практика на ВАС - Определение №2606/19.02.2020г. и конкретно възприетото и от настоящия състав разграничение между решението по делото Кантарев и отправеното преюдициално запитване по висящото дело пред СЕС, а именно:

„След постановяване на това решение, Съдът на Европейския съюз е предоставил възможност на Административен съд София-град да прецени дали поддържа запитването по дело С-501/18, на което АССГ отговаря утвърдително с определение от 09.11.2018г. по адм. дело 2760/2016г. АССГ пояснява, че решението по делото Кантарев не дава отговор допустим ли е искът и на какво основание следва да бъде разгледан, следва ли да бъде съобразена препоръката на Европейския банков орган, следва ли да се дерогира договорна клауза във връзка със задълженията установени в областта на неравноправните клаузи в потребителските договори – впрочем, напълно резонен въпрос, като се има предвид, че административните съдилища по българското право не могат да осъществяват косвен контрол за нищожност на граждански договори или отделни техни клаузи.

И трите посочени въпроса са от съществено значение за спора и по настоящото дело, доколкото изрично са поставени за разрешаване от съда по искане на самите страни.

На тези въпроси в решението по делото Кантарев не е даден отговор. До момента Съдът на Европейския съюз не се е произнесъл с акт по дело С-501/18, с който приема, че запитването е недопустимо, било поради неотносимост на въпросите към главния спор или поради това, че всички необходими отговори за разрешаване на този вид спорове вече са дадени от Съда на ЕС. Това означава, че СЕС възнамерява да се произнесе с решение по спора, в което се очаква да бъдат дадени допълнителни разяснения относно тълкуването на правото на ЕС, приложимо по спорните материални права.

При това положение и след като делото пред СЕС е висящо /впрочем прегледът на графика на СЕС показва, че в най-скоро време предстои произнасяне по делото/, българският съд не може да игнорира това обстоятелство и зададените относими към спора въпроси с аргумента, че може да разреши спора и без да изчаква отговор по запитването. Винаги, когато български съд отправя преюдициално запитване, съдебната практика се съобразява с него и изчаква отговорите на СЕС по зададените въпроси; в обратния случай съществува риск актът на българския съд да не е в пълна степен съобразен с практиката на СЕС. Правилното прилагане на правото на Европейския съюз, особено по иск за отговорност на държавата за вреди, причинени от нарушаване правото на ЕС, е от първостепенно значение от гледна точка върховенството на правото."

След справка и като му е служебно известно съдът установи, че към настоящия момент няма произнасяне от съда на ЕС по преюдициалното дело С-501/2018г. Видно от практиката на ВАС, че се прави разграничение между зададените въпроси по преюдициалното дело Кантарев срещу БНБ и по второто дело – С -501/2018г., като също е постановил спиране на производството до приключване на последното дело с акт на Съда на ЕС.

Налице е следователно преюдициалност и основание за спиране на съдебното производство по делото до постановяването на акт по преюдициално дело С-501/2018г. на Съда на ЕС, с оглед идентичните правни и фактически основания по двете дела - конкретно искът за обезщетение за вреди в размер на законната лихва за периода от 30.06.2014г. до 04.12.-2014г. върху сумата от 196 х. лв., представляваща размера на гарантираните депозити на вложителите в К. АД в несъстоятелност. Актът на съда на ЕС ще бъде от значение в казуса по адм.д.6626/2017г. и конкретно за правилното приложение на правото на ЕС. От допуснатото нарушение на правото на ЕС също могат да се претендират вреди.

С оглед на горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА съдебното производство по адм.д. 6626/2017г. на АССГ до постановяване на акт по преюдициално дело С-501/2018г. на Съда на ЕС.

Определението не подлежи на обжалване, препис да се изпрати на ищеца.

Съдия:

